

РЕШЕНИЕ

№ 5693

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 08.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2027** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204, ал. 2 от АПК по иск за присъждане на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът Б. С. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] твърди, че на 15.08.2023 г. управлявала личното си МПС марка „фолксваген бора“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица], когато около 11:25 часа, срещу Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. Ш“, с посока на движението от [улица]към [улица], служители на ответник **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТГРЕШНИТЕ РАБОТИ**, адр. [населено място] 1303, [улица] спрели за проверка. Била проверена за наличие на алкохол в кръвта с алкотест дрегер 7510, № 0144, номер на проба 00372, като били отчетени 2,46 промила. Бил съставен АУАН по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП била издадена заповед № 82/23-4332-004299, с която била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“ до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. На основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП била издадена и заповед № 83/15.08.2023 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“, като на основание

чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на ищцата е отнето свидетелството за регистрация на МПС, както и табелите с номерата на МПС. На ищцата бил издаден талон за медицинско изследване /кръвна проба/ № 0150548 за УМБАЛ „СВ. А.“, [населено място], което било извършено и било отчетени стойности на алкохол в кръвта на ищцата – 0,00 промила. На това фактическо основание, с влезли в сила решение № 7194/23.11.2023 г. по адм.д. № 8573/2023 г. на АССГ, 75-ти с-в и решение № 957/13.02.2024 г. по адм.д. № 8572/2023 г. на АССГ, 78-ти с-в горечитираните заповеди за налагане на ПАМ № 82/23-4332-004299 и № 83/15.08.2023 г. били съответно отменени като незаконни. Твърди, че от посочените отменени два незаконни административни акта претърпяла значителни неимуществени вреди, изразяващи се в силен стрес – раздразнение, отчужденост, затвореност в себе си, отказ да води досегашния си битов и професионален живот. Този стрес бил допълнително засилен от факта, че ищцата е известно име в определена част на българския шоу-бизнес – певица, танцьорка и водеща на предавания, като за издадените незаконни актове била дадена публичност в определени медии. Така тя станала обект и на обиди и дистанциране от свои фенове и работодатели. Ето защо, моли присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от отменените незаконни заповеди за налагане на ПАМ № 82/23-4332-004299 и № 83/15.08.2023 г. в размер на 100 000 лв. , ведно със законната лихва, считано от 13.02.2024 г. , до окончателното изплащане на сумата. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по иска го оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлен. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП поддържа становище за частична основателност на иска относно претендирания размер.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 1, ал. 2 от ЗОДВ във вр. чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. § 1 от ЗР от ЗОДВ във вр. чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По иска за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове. Съгласно ал. 2, исковете се разглеждат по реда на АПК. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Следователно, за вредите от отменените незаконни заповеди за налагане на ПАМ № 82/23-4332-004299 и № 83/15.08.2023 г. , то следва да отговаря СДВР, срещу която е и предявен искът. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Материално-правните предпоставки на тази претенция са незаконен административен акт и породени неимуществени вреди от него като пряка последица. В конкретния случай се установиха отменените като

незаконни заповеди за налагане на ПАМ № 82/23-4332-004299 и № 83/15.08.2023 г. , доколкото страните не спорят по тези факти. С това първата от посочените материално-правни предпоставки се установи. Ищцата твърди, че от посочените отменени два незаконни административни акта е претърпяла значителни неимуществени вреди, изразяващи се в силен стрес – раздразнение, отчужденост, затвореност в себе си, отказ да води досегашния си битов и професионален живот. Този стрес бил допълнително засилен от факта, че ищцата е известно име в определена част на българския шоу-бизнес – певица, танцьорка и водеща на предавания, като за издадените незаконни актове била дадена публичност в определени медии. Така тя станала обект и на обиди и дистанциране от свои фенове и работодатели. За установяване на тези факти в откритото съдебно заседание от 08.05.2024 г. се разпитаха свидетелите А. – майка на ищцата и В. – колега на ищцата от шоубизнеса от около 7 години. И двамата дават безпротиворечиви и неопровергани показания за силния стрес, изживян от ищцата от отменените актове, довел до твърдяните раздразнение, отчужденост, затвореност в себе си, отказ да води досегашния си битов и професионален живот. По делото се изслуша и Съдебно – психологична експертиза, като вещото лице Б. посочва, че от отменените административни актове ищцата е изживяла силен стрес – раздразнение за около 2-3 дни, а общото ѝ нервно разстройство, но без симптоми за неврологични или други заболявания, е отминало напълно за около 6 месеца. По делото са приобщени неоспорени снимки и медийни публикации, от които е видно, че ищцата е известен участник в определена част на шоубизнеса, като отменените незаконни актове са разгласени по начин, че следва да се кредитират твърденията на ищцата, а и свидетелските показания на колегата ѝ В., че името ѝ е компрометирано сред фенове и работодатели. От всичко изложено до тук, следва да се приема за установено по делото, че от отменените незаконни административни актове ищцата е изживяла твърдените неимуществени вреди /болки и/или страдания/ - раздразнение, отчужденост, затвореност в себе си, отказ да води досегашния си битов и професионален живот; изживяла е силен стрес – раздразнение за около 2-3 дни, а общото ѝ нервно разстройство, но без симптоми за неврологични или други заболявания, е отминало напълно за около 6 месеца; ищцата е известен участник в определена част на шоубизнеса, като отменените незаконни актове са разгласени по начин, че името на ищцата е компрометирано сред феновете и работодателите ѝ.

След като се установиха материално-правните предпоставки за ангажиране на отговорността на ответната администрация, съдът преценява размера на обезщетението за претърпените от ищцата неимуществени вреди. Съдът преценява размера на вредите по реда на чл. 52 от ЗЗД – по справедливост, и като взема предвид фактите по делото във връзка с определянето на еквивалентен размер, като израз на справедливост. Така, като взе предвид установените в обстоятелствената част от решението вид психологически травми на ищцата, техния характер и продължителност, както и степен на възстановяване, фактът че ищцата е известна личност в определен кръг от обществото и понесеното от това незаконно компрометиране на името ѝ, съдът приема размера от 15 000 лв. като имуществен еквивалент на претърпените неимуществени вреди. Или, искът по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ следва да се уважи до размера от 15 000 лв. и отхвърли в останалата част до пълния предявен размер от 100 000 лв.

Претенцията за лихва върху присъдената сума, считано от заявената дата 13.02.2024 г.

, като последица от уважаването на иска, следва да се уважи. Това е така, доколкото отговорността на ответника е деликтна, а съгласно чл. 84, ал. 3 от ЗЗД при деликт забавата е от извършването му и без покана. Посочената дата 13.02.2024 г. следва деликта, поради което считано от нея следва да се присъди законна лихва.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 1,5 лв. за ДТ.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 25 лв. за възнаграждение за юрисконсулт.

На основание чл. 9а, ал. 2 от ЗОДОВ във вр. чл. 143, ал. 1 във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 77 от ГПК ответникът следва да бъде осъдена да заплати на АССГ сумата от 67,17 лв. за експертиза.

На основание чл. 9а, ал. 2 от ЗОДОВ във вр. чл. 143, ал. 3 във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 77 от ГПК ищецът следва да бъде осъдена да заплати на АССГ сумата от 380,67 лв. за експертиза.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв, ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца адв. И. В. Ю., САК, адр. [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, офис 12 сумата от 1 297,50 лв. деловодни разноски.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ответника СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, [улица] да заплати на ищеца Б. С. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от 15 000 лв. , ведно със законната лихва, считано от 13.02.2024 г. , до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля иска в останалата част до пълния предявен размер от 100 000 лв.

ОСЪЖДА ответника СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, [улица] да заплати на ищеца Б. С. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1,50 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА ищеца Б. С. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ответника СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, [улица], на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 25 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА ответника СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, [улица] да заплати на АССГ, на основание чл. 9а, ал. 2 от ЗОДОВ във вр. чл. 143, ал. 1 във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 77 от ГПК, сумата от 67,17 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА ищеца Б. С. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] да

заплати на АССГ, на основание чл. 9а, ал. 2 от ЗОДОВ във вр. чл. 143, ал. 3 във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 77 от ГПК, сумата от 380,67 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА ответника СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, [улица] да заплати на процесуалния представител на ищеца адв. И. В. Ю., САК, адр. [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, офис 12, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв, сумата от 1 297,50 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :